

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: **Diaconu Iurie,**

Judecători: **Catan Liliana, Guzun Ion, Ghervas Maria, Mardari Dumitru,**

judecând, în ședință fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

CARP Sergiu XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX;

și

CARP Marin XXXXX, născut la
XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.03.2017 - 21.09.2018;

Instanța de apel: 08.11.2018 - 05.04.2019;

Instanța de recurs: 12.07.2019 - 22.10.2019.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni (sediul central) din 21 septembrie 2018, Carp S. și Carp M. au fost achitați de sub învinuirea incriminată acestora în temeiul art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpați.

Măsura preventivă sub formă de liberare provizorie sub control judiciar aplicată inculpaților prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 29 decembrie 2017 a fost revocată.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Bejan Ilie către partea civilmente responsabilă Carp S. și Carp M. cu privire la încasarea solidară a sumei în mărime de 50000 (cincizeci mii) lei - cu titlu de prejudiciu material și 50000 (cincizeci mii) lei - cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, precum și suma de 5000 (cinci) mii lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Totodată, instanța a respins și cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea

solidară de la Carp S. și Carp M. în contul statului a sumei de 57 (cincizeci și șapte) lei - cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea expertizei medico-legale a lui Bejan Ilie, aceste cheltuieli fiind trecute în contul statului potrivit prevederilor art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

2. Prin rechizitoriu, Carp S. și Carp M., au fost învinuiți de faptul că, la 10 martie 2016, aproximativ la ora 17:00, împreună și de comun acord, cu alte persoane la moment neidentificate, având scopul vătămării intenționate a lui Bejan I., au comandat aplicarea violenței fizice asupra ultimului. În continuarea acțiunilor sale infracționale, o persoană la moment nestabilită, de comun acord cu Carp S. și Carp M., dar și alte persoane la moment neidentificate, prin intermediul unui apel telefonic l-au ademenit pe Bejan I. în cariera de nisip din extravilanul s. Molovata, r-nul Dubăsari, în cariera de nisip, două persoane la moment neidentificate, realizând scopul infracțional de vătămare a lui Bejan I., de comun acord cu Carp S. și Carp M., l-au agresat fizic pe Bejan I., aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, care în urma acțiunilor violente a suferit fractura triplă a mandibulei cu deplasarea fragmentelor, fractura procesului alveolar pe dreapta la nivelul dinților 17, 18, fractura coastelor 8-12 pe dreapta, echimoze, excoriații, edem pe față care duc la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămarea medie a sănătății.

Pe baza stării de fapt expuse supra, inculpații, *în drept*, au fost învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, adică *vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de mai multe persoane, prin participare complexă în calitate de organizator, la comandă.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procuror, avocatul Medeleanu R. în numele părții vătămate Bejan I. și de partea vătămată prin declararea unui apel suplimentar.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 5 ani închisoare pentru fiecare inculpat în parte, cu aplicarea art. 90 Cod penal și suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani lui Carp M. și de 3 ani lui Carp S. La fel, apelantul a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Bejan I.

În motivarea cererii de apel, procurorul a făcut referire la următoarele aspecte:

- învinuitul Carp M., în cursul urmăririi penale, a refuzat să ofere explicații cu privire la situația de fapt investigată, deși explicațiile acestuia erau necesare, iar lipsa disponibilității de a coopera în vederea stabilirii adevărului nu poate fi ignorată, astfel, Carp M. doar după ce a făcut cunoștință cu probele acuzării, inclusiv care determinau locațiile acestuia în ziua când a comis infracțiunea, a făcut declarații, solicitând audierea unor foști colegi sau rude pentru a confirma versiunea înaintată;

- fiind audiat în instanța de judecată, Carp M., a făcut declarații contradictorii, care conduc la concluzia că acesta a încercat prin toate metodele să ducă în eroare instanța de judecată pentru a evita răspunderea penală pentru fapta comisă;

- instanța de apel urmează să aprecieze faptul că telefonul cu nr. IMEI XXXXX a fost depistat la Carp M., respectiv acesta este persoana care a dirijat toată acțiunea și necesitatea de a suna de la numărul XXXXX către numărul XXXXX nu a fost, deoarece ambele numere de SIM și aparatele în care erau incluse acestea au fost la aceeași persoană Carp M.;

- instanța a omis să indice că la momentul: 17:17:21, 17:17:22, 17:17:37 către celula 22664 din Orhei, care se află la o distanță de circa 25 km de la locul comiterii infracțiunii (care a fost comisă în jurul orei 17:00), telefonul lui Carp M. a fost conectat la rețea, deoarece la acel moment lui i-au parvenit la telefon concomitent 3 mesaje de tip CALL NOTES, adică înștiințări de nerecepționare a apelurilor pe motivul lipsei telefonului în rețea fiind deconectat;

- această antenă este cu mult mai departe decât s. Ivancea, și anume în or. Orhei, str. Eminescu 1, mai mult, în or. Orhei, inculpatul Carp M. s-a aflat o perioadă de mai bine de 7-8 minute, deoarece alte 2 antene inclusiv nr. 102 de la sediul Moldtelecom Orhei, nr. 22212, str. Tamara Ciobanu 90 (or. Orhei) în perioada 17:17:37 - 17:25:24 au deservit nr. XXXXX (aparținând lui Carp M.) transmițând alte 8 mesaje de tip CALL NOTES. Totodată, sub antenele s. Ivancea, r-nul Orhei telefonul utilizat de Carp M. cu nr. XXXXX s-a aflat de la 17:26:35 până la 17:28:33, când au intrat în deservirea antenelor din s. Peresecina, r-nul Orhei;

- Carp M. s-a aflat în deservirea antenelor s. Ivancea, r-nul Orhei doar 1 (una) minut și 58 secunde. Versiunea inculpatului Carp M., susținută de către martorul Bulat Vl. precum că s-a aflat în s. Ivancea, r-nul Orhei de la ora 15:00 până la ora 18:00, este infirmată prin mijloacele materiale de probă incontestabile, și anume descifrările convorbirilor telefonice, care din motive neclare au fost desfigurate și apreciate stâlcit de instanța de judecată;

- Carp S. a făcut declarații contradictorii, care determină concluzia că acesta încearcă prin toate metodele să ducă în eroare instanța de judecată pentru a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

3.2. Avocatul Medeleanu R. și partea vătămată au solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 6 ani închisoare pentru fiecare inculpat în parte și cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Potrivit cererilor de apel, prima instanță, la adoptarea sentinței de achitare, nu a luat în considerație și a apreciat critic declarațiile părții vătămate Bejan I. și a martorului Bejan G., care au făcut referire la amenințările cu răfuială fizică și cu moartea din partea inculpaților din cauza unor conflicte avute anterior.

În susținerea poziției acușării sunt și declarațiile martorilor: Doagă V., Roibu R., Izman VI., Popa B., care se referă la comiterea infracțiunii respective și care au fost desconsiderate de prima instanță.

Instanța a renegat și celelalte probe ce au fost prezentate de către acuzare, și anume: procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din partea cet. Bejan I., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 martie 2016, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 martie 2016, procesul-verbal de examinare din 14 martie 2016, ordonanța de atașare ca corp delict a telefonului mobil de model Nokia RM-944, raportul de analiză a descifrărilor telefonice, procesul-verbal de percheziție din 7 februarie 2017, și alte probe ce confirmă vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii imputate.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2019 apelurile declarate a fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței de achitare fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a specificat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind prezente careva temeieri de casare a sentinței. În plus, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, călăuzindu-se de Lege, just concluzionând asupra achitării inculpaților în baza art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal.

Inculpații pe tot parcursul procesului penal, inclusiv și în ședința de judecată în primă instanță, au respins învinuirea, motivând că nu se consideră vinovați de săvârșirea faptei imputate, deoarece nu au comis fapta incriminată prin rechizitoriu. Declarațiile inculpaților sunt, în principiu, constante și nu conțin contradicții esențiale. Versiunea inculpaților nu este combătută prin probele prezentate de partea acușării.

Astfel, analizând, în principal, declarațiile inculpaților, a părții vătămate, a martorilor, procesele-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 11 iulie 2017 și din 13 martie 2017, prima instanță corect a concluzionat că probatoriul administrat nu dovedește vinovăția inculpaților în vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață, dar care a provocat dereglarea îndelungată a sănătății părții vătămate Bejan I.

Declarațiile părții vătămate și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10 martie 2016, prin care a fost cercetată cariera de nisip, amplasată în preajma s. Molovata, r-nul Dubăsari, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 martie 2016, prin care a fost cercetat teritoriul fostei tabere de odihnă din s. Molovata, r-nul Dubăsari, de unde a fost ridicat un telefon mobil de model „Nokia”, procesul-verbal de examinare din 14 martie 2016, prin care s-a examinat telefonul mobil de model „NOKIA RM-944”, cu două numere de IMEI: XXXXX și XXXXX, raportul de analiză a descifrărilor telefonice efectuat de ofițerul de investigații principal al CAI a INI, Corniței S., raportul de expertiză medico-legală nr. 111D din 27 aprilie 2016 - probe prezentate instanței de apel în sprijinul învinuirii, sunt adiacente și indirecte în raport cu declarațiile inculpaților, a

martorilor și a proceselor-verbale de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 11 iulie 2017 și din 13 martie 2017, astfel încât nu rezultă date informative, clare și precise cu privire la vinovăția inculpaților la participarea faptei incriminate.

Din considerentele enunțate, nu poate fi admisă și acțiunea civilă înaintată în cadrul cercetării judecătorești în primă instanță de către partea vătămată prin intermediul avocatului Cojocari O. cu privire la încasarea solidară de la inculpați a sumei în mărime de 50000 (cincizeci mii) lei - cu titlu de prejudiciu material și 50000 (cincizeci mii) lei - cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, precum și suma de 5000 (cinci) mii lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, dat fiind că s-a constatat că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

În consecință, instanța a considerat că probele prezentate în sprijinul învinuirii nu demonstrează vinovăția inculpaților la vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de mai multe persoane, prin participație complexă în calitate de organizator, la comandă, a părții vătămate Bejan L, astfel, potrivit prevederilor art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de procedură penală, se impune achitarea inculpaților - soluție dată de primă instanță.

În context, au fost considerate relevante cele cuprinse în sentință: „... reieșind din învinuire înaintată inculpaților Carp S. și Carp M., instanța găsește ca fiind formale expunerile procurorului din actul de învinuire în care a indicat că declarațiile martorilor confirmate prin mijloacele materiale de probă, demonstrează săvârșirea de către Carp S. și Carp M. a infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, deoarece în urma analizei înscrisurilor administrate, în special a informațiilor parvenite de la operatorul de telefonie mobilă S.A. Moldcell, a fost identificat numărul de telefon de pe care a fost telefonată partea vătămată pentru a fi chemată în carieră și anume: XXXXX. De la acest număr au fost făcute trei conexiuni telefonice cu Bejan I., care prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 15.02.2017 se atestă că cartela SIM cu nr. XXXXX a fost conectată la data de 10.03.2016, la ora 14:06:51, în sectorul Botanica al mun. Chișinău, de pe numărul dat fiind efectuate trei apeluri telefonice, două în sectorul Botanica, mun. Chișinău, iar al treilea conform antenei 13041 în regiunea s. Marcăuți, r-nul Dubăsari la data de 10.03.2016, ora 16:06:35. IMEI-ul aparatului în care a fost introdusă cartela cu nr. XXXXX, s-a stabilit ca fiind 00000000000000/01.

Versiunea acuzării precum că ar exista o legătură de cauzalitate între apelurile efectuate la 10.03.2016, ora 14:06:51 de către abonatul cu nr. XXXXX către partea vătămată Bejan I. pentru a fi chemată în carieră și inculpatul Carp M., care la 10.03.2016 ora 13:48 min. a trecut prin preajma camerelor video de lângă magazinul „Jumbo”, din sect. Botanica, mun. Chișinău, spre direcția Gării feroviare și că între aceștia doi ar exista o legătură de cauzalitate privind dirijarea realizării acțiunilor infracționale prin aplicarea violenței fizice asupra lui Bejan I., instanța de judecată o respinge ca nefondată, deoarece pretinsa legătură cauzală între persoana care l-a chemat pe Bejan I. în carieră și inculpatul Carp M., în organizarea și comandarea aplicării violenței fizice asupra părții

vătămate este infirmată prin alte mijloace de probă prezentate de acuzare și anume prin informația parvenită de la companiile de telefonie mobilă privind convorbirile telefonice a cartelei cu nr: XXXXX (de care se folosea Carp M.) prin care se atestă că la 10.03.2016 de la numărul XXXXX; s-au efectuat și primit apeluri cu alte 16 cartele SIM și anume: XXXXX, la caz nefiind identificate careva apeluri de intrare/ieșire cu nr. XXXXX.

La fel, versiunea acuzării precum că ar exista o legătură de cauzalitate între persoana care a chemat partea vătămată în carieră și inculpatul Carp M. este infirmată și prin informația parvenită de la companiile de telefonie mobilă privind convorbirile telefonice de la nr. XXXXX, prin care indubitabil se demonstrează că la 10.03.2016 ora 14:09:25, numărul de telefon - XXXXX cel deținea Carp M., a recepționat către celula 24421 din mun. Chișinău, str. Decebal 23, iar la ora 14:54:22 a recepționat către celula 49302 din marginea mun. Chișinău, ulterior la ora 14:54:51, ulterior recepționează către celula 102 de la ieșirea din mun. Chișinău în raza localității Budești, iar la ora 17:17:21 recepționează către celula 22664 din Orhei, la ora 17:26:35 recepționează către celula 22201 de la ieșirea din or. Orhei în direcția spre mun. Chișinău traseul M2, la ora 17:32:36 recepționează către celula 13061 din preajma s. Miclești, r-nul Criuleni în apropiere de traseul M2, iar la ora 17:32:00 recepționează către celula 22044 din preajma s. Drâslăeni, r-nul Criuleni, traseul M2 și la ora 17:36:12 recepționează către celula nr. 24363 din preajma com. Grătiești mun. Chișinău traseul M2, direcția continue constatată conform rutei de deplasare recepționată de celule din or. Orhei spre or. Chișinău.

Împrejurările de fapt constatate în partea lipsei legăturii de cauzalitate sunt dovedite și prin declarațiile martorilor:

- Șargarovschi V., care fiind audiat a declarat instanței că lucrează ca șef al Serviciului de Investigații Ciocana, mun. Chișinău, iar Carp M. ia fost subaltern în cadrul Secției combatere a infracțiunilor în locuri publice și transport urban a Direcției Poliție. La 10.03.2016, Carp M. s-a ocupat cu documentarea în flagrant a hoților de buzunare, în obligațiile lui intra căutarea hoților de buzunare, fiecare angajat fiind responsabil de un sector anume. La 10.03.2016 Șargarovschi V. a fost contactat de Carp M. și i-a comunicat că are date despre hoțul de buzunare Pitula Gr., persoană de interes pentru secția lor. A fost informat că Pitula Gr. se află în s. Ivancea, Orhei și că este necesară deplasarea în s. Ivancea pentru a-l reține. Fiindu-i acceptată deplasarea în s. Ivancea, raionul Orhei, Carp M. a apucat la reținere. Prin urmare, fapte și date relatate de către martorul Șargarovschi V., care coincid întru totul cu informația parvenită de la companiile de telefonie mobilă privind convorbirile telefonice a cartelei cu nr: XXXXX de care se folosea inculpatul Carp M. la 10.03.2016.

- Saachian R., care activează șef al Inspectoratului de Poliție Ciocana, care a comunicat instanței că îl cunoaște pe Carp M. din anul 2010, fiindu-i subaltern. La 10.03.2016, Carp M. a avut obligații pe linia furturilor de buzunare, inclusiv să se deplaseze spre locurile unde sunt săvârșite pungășiile. La 10.03.2016 a fost contactat de Carp M. aproximativ în jurul orei 14.00-14.30, fiind anunțat că dispune de o informație operativă privind infractorul Pitula Gr. - un pungăș renumit, care se ascunde în s. Ivancea, raionul Orhei. Carp M. l-a informat că a vorbit cu Șargarovschi V. și a solicitat

permisiunea să se deplaseze la reținerea lui Pitula Gr. După ce i-a permis lui Carp M. să plece, ultimul a plecat direct la reținere. Când a fost sunat de către Carp M., ține minte că acesta se afla în or. Chișinău. După ora 18.00 a fost informat că Pitula Gr. nu a fost reținut, deoarece informația nu s-a adeverit, însă Carp M. a obținut informații suplimentare despre locul unde infractorul Pitula Gr. se ascunde.

Prin urmare, instanța a concluzionat că, între utilizatorii cartelelor SIM cu numărul XXXXX - ce aparțin persoanei neidentificate și de pe care a fost telefonată partea vătămată pentru a fi chemată în carieră și numărul XXXXX - de care s-a folosit Carp M. în perioada anului 2016, nu există vreo pretinsă legătură, chiar dacă posesorii acestor numere, distinct unul de altul, au efectuat/primit apeluri la 10.03.2016 în perioada orelor 13:41:18 - 14:24, la materialele cauzei nefiind prezentate probe care să dovedească legătura dintre ei, mai mult nu au fost identificate careva apeluri de intrare/ieșire între nr. XXXXX și nr. XXXXX.

În acest context, fiind examinat Extrasul de pe „Google Earth” prin care au fost fixate antenele ce au recepționat apelurile inculpatului Carp M. și i-au marcat traseul de deplasare a acestuia, instanța a remarcat că nu a fost semnalată vreo bănuire în careva activități infracționale a acestuia. Or, faptul că Carp M. la 10.03.2016, ora 13:48 a trecut prin preajma camerelor video de lângă magazinul „Jumbo”, din sect. Botanica a mun. Chișinău, spre direcția Gării feroviare în aproximativ aceeași perioadă de timp când a fost conectată cartela cu nr. XXXXX de către persoana neidentificată (ora 14:06:51, sectorul Botanica al mun. Chișinău) și chemată partea vătămată în carieră, nu demonstrează vreo legătură de cauzalitate dintre ei, la caz, nefiind semnalată vreo bănuială că ar exista o cooperare între acestea.

La determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală imputată inculpaților, instanța a relevat că procurorul îi acuză pe Carp M. și Carp S. pentru faptul că prin acțiunile lor intenționate, au comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (3), art. 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, însă învinuirea înaintată prin rechizitoriu, nu este clară și precisă, nefiind indicat la concret în ce a constat comandarea și organizarea de către inculpați a aplicării violenței fizice asupra lui Bejan I. și prin ce probe se demonstrează. Raportând cele menționate la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, instanța de apel a constatat că, în rechizitoriu nu a fost descris la concret și nici nu s-au constatat în ședința de judecată careva acțiuni ale inculpaților în organizarea și comandarea vătămării intenționate a integrității corporale a lui Bejan I.

Instanța de apel este solidară cu aprecierea probelor efectuată de prima instanță, dat fiind că concluziile respective sunt motivate, sub aspectul că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii nu a fost dovedită.

Din considerentele enunțate, instanța de apel a respins ca neîntemeiată și acțiunea civilă înaintată în cadrul cercetării judecătorești de către partea vătămată, Bejan I. prin intermediul avocatului Cojocari O. cu privire la încasarea solidară de la inculpați a sumei de 50000 (cincizeci mii) lei - cu titlu de prejudiciu material și de 50000 (cincizeci mii) lei

- cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, precum și suma de 5000 (cinci) mii lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea solidară de la inculpați în contul statului a sumei de 57 (cincizeci și șapte) lei - cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea expertizei medico-legale a lui Bejan I., instanța o respinge ca neîntemeiată, or, acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul declară recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la re judecare, indicând următoarele considerente.

Instanța de apel nu a îndeplinit prevederile stricte ale legii, precum și explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „*Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*”, iar nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și neefectuând o analiză multilaterală și obiectivă a probelor administrate, care în cumul dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, totodată nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apelul procurorului.

Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu comentează expres dreptul la tăcere, totuși acest fapt se deduce din cadrul art. 6§2, unde se indică la nivel de drept garantat acuzatului: prezumția de nevinovăție. Totuși, acest drept nu este unul strict întrucât trebuie menținută balanța între interesul statului și cel al individului, precum în cauza *John Murray c. Marii Britanii din 1996*, unde s-a evidențiat faptul că privilegiul de a păstra tăcerea trebuie să nu împiedice situațiile când în mod vădit se cer explicații din partea făptuitorului.

La fel, cu privire la atitudinea procesuală a învinuitului Carp M., în speță folosirea dreptului la tăcere, la ne-incriminare, trebuie menționată și cauza *Beckles c. Marii Britanii din 08.10.2002*, în care Curtea Europeană a reiterat că „...dreptul la tăcere nu poate și nu trebuie să împiedice ca tăcerea acuzatului, în situații care reclamă în mod clar explicații din partea sa, să fie luată în considerare în stabilirea pertinentei probelor prezentate de acuzare.” Deși nu poate fundamenta singură sau de o manieră determinantă nici o soluție de condamnare, tăcerea poate fi avută în vedere de o manieră accesorie în sprijinul probatoriului deja administrat.

Datele și împrejurările rezultate din probele administrate, coroborate cu atitudinea procesuală a învinuitului, duc la concluzia dincolo de orice dubiu rezonabil că Carp M. împreună cu Carp S. și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală au săvârșit infracțiunea incriminată.

Astfel, Carp M. doar după ce a făcut cunoștință cu probele acușării, inclusiv care determinau locațiile acestuia în ziua când a comis infracțiunea, a făcut declarații, inclusiv a solicitat audierea unor foști colegi sau rude pentru a confirma versiunea înaintată.

Aceasta însă nu a deranjat instanța de judecată la aprecierea probelor apărării, precum și întrebarea firească care urma să fie acordată inculpatului Carp M. - de ce a decis să povestească aceste fapte abia în instanța de judecată și nu organului de urmărire penală, procurorului sau judecătorului de instrucție, în timp ce se examina demersul de aplicare a arestului în privința sa.

Răspunsul este unul firesc, Carp M. - fost colaborator de poliție (condamnat pentru trafic de influență), cunoștea cu certitudine că fiind înaintată versiunea pe care a prezentat-o instanței aceasta, posibil de verificat prin efectuarea măsurilor speciale de investigații, inclusiv ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice a martorului Bulat Vl., care precum că la 10.03.2016 s-a aflat împreună Carp M. în s. Ivancea, r-nul Orhei.

Fiind audiat în instanța de judecată, Carp M. a făcut declarații contradictorii, care determină concluzia că acesta încearcă prin toate metodele să ducă în eroare instanța de judecată pentru a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Urmează de apreciat în parte ca veridice declarațiile învinutului Carp M., și anume faptul că a fost la 10.03.2016 în s. Ivancea, r-nul Orhei, însă nu în căutarea lui Pilulă Gr. după cum a susținut, dar deplasându-se de la locul crimei și anume din s. Molovata, r-nul Dubăsari, care prin trasee sunt legate inclusiv și cu posibilitatea deplasării cu ocolirea drumului ce face legătura cu s. Ustea, r-nul Dubăsari, unde se află IP Dubăsari.

Se prezintă veridice și afirmațiile că Carp M. a purtat o discuție telefonică cu Bejan I., însă conținutul discuției a fost distorsionat. Dacă Bejan I. și Bejan G. nu aveau să fie amenințați, atunci lipsea orice suspiciune a părții vătămate că anume cei doi frați sunt organizatorii infracțiunii. Această concluzie rezultă și din faptul că Carp S. este persoana cu care partea vătămată a avut anumite disensiuni, însă Bejan I. nu indică că a fost amenințat de ultimul ci doar de fratele care în mod evident a anunțat fratele despre problemele sale și, știind că este polițist la rugat să clarifice cazul.

Concluzia indicată *supra* se fundamentează și prin metoda de organizare a crimei, și anume la această infracțiune a fost utilizat un telefon cu numărul de IMEI - XXXXX, ademenirea victimei în carieră, deplasarea de la Chișinău spre locul crimei și revenirea în municipiu pe o altă cale de acces, indică cert că această infracțiune a fost organizată de o persoană care știe mai multe subtilități ce țin de utilizarea telefoanelor mobile și a locației acestora determinată de antenele GSM, a metodelor de investigație a crimelor săvârșite cu utilizarea telefoanelor mobile ș.a., precum este Carp M., care la acel moment exercita funcția indicată. Anume acest serviciu a determinat posibilitatea și cunoștințele necesare să săvârșească o infracțiune precum este cea examinată astăzi.

Proba care fundamentează acest raționament este depistarea la 07.02.2017, în apartamentul lui Carp M., amplasat în mun. Chișinău, str. Măria Dragan nr. 38/3 ap. 126, a telefonului mobil de model SAMSUNG cu nr. de IMEI XXXXX. Carp M. în virtutea profesiei, cunoscând despre toate subtilitățile acestor aparate la momentul procurării nu a verificat acest telefon. Chiar și la vânzătorii de la piață acest telefon se înregistrează,

deoarece aceștia deseori dau un termen minim de garanție, dar și pentru a se asigura că cumpărătorul nu a făcut careva schimbări a aparatului și încearcă să restituie cu totul alt bun.

Instanța de judecată a respins neîntemeiat versiunea înaintată de către acuzare că există legătură de cauzalitate între apelurile efectuate la 10.03.2016, ora 14:06:51 de către abonatul cu nr. XXXXX către partea vătămată și faptul că Carp M. s-a aflat în aceeași zonă de unde a fost făcut primul apel, prin care victima a fost ademenită în cariera de nisip, argumentând că: *la 10.03.2016 lipsesc apeluri telefonice între numerele XXXXX (cu care a fost ademenită victima la locul comiterii infracțiunii), care era inclus în telefonul cu nr. XXXXX și nr. XXXXX (de care se folosea inculpatul Carp M.), deoarece între aceste două numere nu au fost stabilite careva apeluri de intrare/ieșire este lipsită de orice logică.*

Instanța de apel urmează să aprecieze faptul că telefonul cu numărul de IMEI XXXXX a fost depistat la Carp M., respectiv acesta este persoana care a dirijat toată acțiunea și necesitatea de a suna de la numărul XXXXX către numărul XXXXX nu a fost, deoarece ambele numere de SIM și aparatele în care erau incluse acestea au fost la aceeași persoană Carp M.

În argumentarea ipotezei sale precum că nu este legătură dintre persoana care a săvârșit infracțiunea - Carp M., instanțele de judecată au motivat:

„La fel, versiunea acuzării precum că ar exista o legătură de cauzalitate între persoana care a chemat partea vătămată în carieră și inculpatul Carp M. este infirmată și prin informația parvenită de la compania de telefonie mobilă privind convorbirile telefonice de la nr. XXXXX, prin care indubitabil se demonstrează că la 10.03.2016 ora 14:09:25, numărul de telefon - XXXXX cel deținea Carp M., a recepționat către celula 24421 din mun. Chișinău, str. Decebal 23, iar la ora 14:54:22 a recepționat către celula 49302 din marginea mun. Chișinău, ulterior la 14:54:51, ulterior recepționează către celula 102 de la ieșirea din mun. Chișinău în raza localității Budești, iar la ora 17:17:21 către celula 22664 din Orhei, la ora 17:26:35 recepționează către celula 22201 de la ieșirea din or. Orhei în direcția spre mun. Chișinău traseul M2, la ora 17:32:36 recepționează către celula 13061 din preajma s. Miclești, r-nul Criuleni, în apropierea traseului M2, iar la ora 17:32:00 recepționează către celula 22044 din preajma s. Drăsliceni, r-nul Criuleni, traseul M2 și ora 17:36:12 recepționează către celula 24363 din preajma com. Grătiești, mun. Chișinău traseul M2, direcție continue constantă conform rutei de deplasare recepționată de celulele din or. Orhei spre or. Chișinău.”

Analiza făcută de instanțele de judecată a fost făcută și de acuzare, însă acuzarea a examinat obiectiv și complet probele, inclusiv și descifrările descrise de instanță.

Astfel, instanțele au omis să indice că la momentul 17:17:21, 17:17:22, 17:17:37 către celula 664 din Orhei, care se află la o distanță de circa 25 km de la locul comiterii crimei (care a fost comisă în jurul orei 17:00), telefonul lui Carp M. a fost conectat la rețea, deoarece la acel moment lui i-au parvenit la telefon concomitent 3 mesaje de tip CALL NOTES, adică înștiințări de recepționare a apelurilor pe motivul lipsei telefonului

în rețea din cauză că acesta a fost deconectat. Instanțele nu au determinat că această antenă este cu mult mai departe decât s. Ivancea, și anume Orhei, str. Eminescu 1.

Mai mult, în or. Orhei, inculpatul Carp M. s-a aflat o perioadă de mai bine de 7-8 minute, deoarece alte 2 antene inclusiv nr. 102 de la sediul Moldtelecom Orhei, nr. 22212 str. Tamara Ciobanu 90 (or. Orhei) în perioada 17:17:37-17:25:24 au deservit nr. XXXXX (aparținând lui Carp M.) transmițând alte 8 mesaje de tip CALL NOTES.

Totodată, sub antenele din s. Ivancea, r-nul Orhei telefonul utilizat de Carp M. cu nr. XXXXX s-a aflat de la 17:26:35 până la 17:28:33, când au intrat în deservirea antenelor din s. Peresecina, r-nul Orhei, adică doar 1 min. și 58 sec.

În aceste împrejurări, versiunea inculpatului Carp M. susținută de martorul Bulat VI. precum că s-a aflat în s. Ivancea, r-nul Orhei de la ora 15:00 până la ora 18:00 este infirmată prin probe incontestabile.

Instanțele de fond, în aprecierile sale, au menționat că declarațiile lui Șargarovschi V., precum că Carp M. s-a aflat în s. Ivancea corespund întrutotul informațiilor parvenite de la companiile de telefonie mobilă. Or instanța nu a ținut cont nici de propriile constatări expuse în aceeași sentință că Carp M. în perioada respectivă s-a aflat în or. Orhei și nicidecum în s. Ivancea, unde potrivit datelor a fost doar 1 min. și 58 sec.

Instanța a ignorat să reia cercetarea judecătorească și să întrebe inculpatul Carp M. de ce declarațiile lui referitor la aflarea în s. Ivancea nu corespund descifrărilor convorbirilor telefonice, care au indicat că s-a aflat o perioadă și la Orhei și din ce cauză de la ora 14:50 până la ora 17:17 telefonul său era închis.

Contradictorialitatea sentinței determină că aceasta are un caracter părtinitor, versiunea înaintată de inculpat cu scopul de a se dezvinovăți și susținută doar de un martor, și anume verișorul - Bulat VI., a fost acceptată ca atare, iar probele acuzării nu au fost coroborate cu cele ale apărării.

În opinia procurorului, actul de învinuire și cel de sesizare a instanței corespunde prevederilor legii, în acesta sunt indicate mijloacele și modul în care a fost săvârșită infracțiunea, inclusiv acțiunile complicelor, ademenirea victimei, identificarea locului comiterii infracțiunii, consecințele acțiunilor ilicite, sunt relevate în raportul de expertiză.

Urmează de remarcat că instanța atent a subliniat că Doagă R. a indicat că automobilul era de culoarea neagră, iar Roibu R. a indicat că automobilul era de culoare sură, fără însă a lua în considerație mai mulți factori subiectivi, timpul care a trecut de la momentul infracțiunii, distanța care a fost de la barcă până la automobil, dar faptul cât de atenți au fost cei doi la moment, deoarece nu au avut careva suspiciuni că se săvârșește în acel moment o infracțiune considerând acest moment unul ordinar.

Respectiv, instanța fiind foarte exigentă asupra declarațiilor martorilor acuzării nu a coroborat probele apărării, unde declarațiile inculpatului Carp M. și ale martorului Bulat VI. nu corespund mijloacelor materiale de probă administrate.

Totodată, procurorul menționează că martorii apărării sunt foștii colegi ai inculpatului Carp M. și rudele inculpaților, fapt ce evident determină că declarațiile acestora pot fi părtinitoare.

În drept, cererea de recurs este fundamentată pe temeiul de casare stipulat de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Osoian L. acționând în interesele inculpaților a depus referință pe dosar, expunându-și opinia vizavi de cererea de recurs declarată de procuror, pe care o consideră neîntemeiată pledând pentru menținerea soluției de achitare în privința ambilor inculpați, adoptată de instanțele ierarhic inferioare.

8. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, pentru următoarele considerente.

Cu titlul preliminar, se relevă că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept în privința cărora instanțele de fond au admis erori procesuale, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele procurorului, instanța de recurs conchide că hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu dispunerea rejudecării cauzei, conducându-se în acest sens de prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, atunci când erorile judiciare nu pot fi corectate la această etapă a procedurilor.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că partea acuzării, atât la etapa judecării apelului, cât și în prezent, critică cu vehemență modalitatea de apreciere a probatoriului administrat în vederea demonstrării acțiunilor ilicite comise de inculpații Carp M. și Carp S., făcând trimitere la faptul că instanța de apel nu a îndeplinit prevederile legii și nu a ținut seama de explicațiile date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct. 14 al Hotărârii nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, din sensul cărora rezultă că nerespectarea cerințelor legii și neoferirea unui răspuns argumentat la toate criticele din apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce se califică ca eroare și atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Analizând partea motivantă a deciziei instanței de apel se poate de conchis cu certitudine că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor și temeiurilor asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței atacate, în raport cu motivele invocate de apelantul-procuror și circumstanțele reale ale cauzei.

Concomitent, procurorul consideră viciată procedura de examinare a acestei cauze de către instanțele ierarhic inferioare, din motiv că acestea superficial și fără o analiză detaliată și coroborată a probatoriului au conchis asupra soluției de achitare a inculpaților, neînlăturând un șir de contradicții existente între declarațiile martorilor și celelalte mijloace probatorii.

Instanța de recurs consideră că toate criticele expuse de procuror în cererea de recurs sunt fondate, urmând a fi admise *ad integrum*, deoarece aspectele factologice

asupra cărora atenționează recurentul reprezintă în esență răsturnarea soluției de achitare dispusă de instanțele ierarhic inferioare.

În jurisprudența sa anterioară, instanța de recurs a statuat că, la această etapă a procedurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Totuși, este altă situație când la etapele inferioare de judecare a cauzei s-a admis o eroarea gravă de fapt. Or, Colegiul Penal lărgit reiterează că pentru a constitui temei de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, analizând minuțios hotărârile judecătorești contestate de procuror, Colegiul constată că materialul probator susține o altă situație de fapt decât cea constatată de instanțe.

Atunci când persoanelor li se reproșează săvârșirea unei fapte penale și li se aduce o acuzație gravă, în cazul nostru fiind comiterea infracțiunii de *vătămare intenționată medie a sănătății părții vătămate Bejan I., săvârșită de mai multe persoane, prin participare complexă, în calitate de organizator, la comandă*, investigațiile efectuate de organul de urmărire penală și cercetarea judecătorească trebuie să fie corespunzătoare exigențelor ce derivă din obligațiile pozitive ale statului inserate în art. 6 din Convenția Europeană.

În acest proces, balansând între probele prezentate de partea acuzării și cele susținute de partea apărării, instanțele de fond, în vederea respectării echității procedurii și asigurării tuturor garanțiilor procesuale participanților la proces, urmau să analizeze minuțios și în contradictoriu probele din dosar, înclinând balanța în favoarea stabilirii adevărului, dar nu părtinitor, după cum s-a procedat la caz, or argumentele și poziția procurorului a fost cu desăvârșire desconsiderată.

În expunerea de motive, care au stat la baza soluției de admitere a recursului declarat, instanța pornește de la aceea că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat produce un efect devolutiv complet asupra fondului cauzei, prin alte cuvinte provoacă un control integral atât vizavi de circumstanțele de fapt, cât și asupra celor de drept, în privința persoanelor acuzate și privitor la argumentele avansate de apelant, în latura penală și cea civilă.

Articolul 417 alin. (1) pct. 7) - 8) Cod de procedură penală stipulează expres că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea acestuia, precum și motivele adoptării unei atare soluții. Dacă instanța de apel nu îndeplinește prevederile legale expuse supra, toate acestea echivalează cu nerezolvarea fondului apelului declarat, fapt ce atrage după sine casarea deciziei adoptate.

Analizând actul adoptat de instanța de apel, în raport cu erorile semnalate de recurent, Colegiul Penal lărgit constată că instanța a eșuat să examineze minuțios aspectele învinuirii înaintate inculpatului Carp S. și Carp M. și constatările din sentință, care sunt importante pentru justa soluționare a cauzei, axându-se preponderent pe aceleași raționamente expuse de prima instanță în favoarea achitării inculpaților, respingând apelul procurorului, ca nefondat. *De facto*, instanța de apel, ajungând la aceeași concluzie despre nevinovăția inculpaților, ca și prima instanță, nu a pătruns în esența problemei de drept deduse judecății, ci în linii generale a statuat că Carp S. și Carp M. nu se fac vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal.

În context, se relevă că Curtea Europeană reamintește cu fiecare ocazie posibilă că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia, iar efectul art. 6 § 1 este, *inter alia*, de a plasa „tribunalul” sub obligația pozitivă de a instrumenta cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, raportând învinuirea înaintată inculpaților la probele susținute de procuror și cele prezentate de apărători, prin dezbaterea argumentelor aduse de părți, fără a fi prejudiciat cumva fondul.

La caz, este corect fixat de procuror că instanțele o atenție deosebită urmau să acorde faptului că Carp M., exercitând funcția de polițist, era familiarizat și bine cunoscut cu metodele de investigare a infracțiunilor putând cu ușurință să organizeze comiterea infracțiunii imputate acestuia. Concluzia nominalizată rezultă din metoda de organizare a faptei ilicite, și anume utilizarea unui telefon cu numărul de IMEI - XXXXX, ademenirea victimei în carieră, deplasarea de la Chișinău spre locul comiterii infracțiunii și revenirea în mun. Chișinău pe o altă cale de acces, toate acestea sugerând că organizatorul comiterii infracțiunii este o persoană care cunoaște despre utilizarea telefoanelor mobile și a locației ce se determină de antenele GSM.

Cu toate acestea, se observă că instanțele de fond au acordat o atenție deosebită declarațiilor inculpatului Carp M. și a martorilor Șargarovschii V. și Saachian R., cu care inculpatul s-a aflat în relații de serviciu, acestea prevalând asupra probelor prezentate de procuror, care confirmă locația inculpatului în ziua comiterii infracțiunii, precum și descifrările telefonice ale acestuia.

Potrivit textului incriminator, Carp S. și Carp M., *de fapt*, au fost puși sub învinuire pentru că, *la 10 martie 2016, aproximativ la ora 17:00, împreună și de comun acord cu alte persoane la moment neidentificate, având scopul vătămării intenționate a lui Bejan I., au comandat aplicarea violenței fizice asupra ultimului și prin intermediul unui apel telefonic l-au ademenit pe Bejan I. în cariera de nisip din extravilanul s. Molovata, r-nul Dubăsari, unde acele două persoane la moment neidentificate, realizând scopul infracțional, l-au agresat fizic pe Bejan I., aplicându-i multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i în consecință vătămări medii.*

Baza factologică descrisă supra a fost încadrată juridic de acuzatorul de stat în temeiul art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal.

Instanțele de fond au conchis că vinovăția lui Carp S. și Carp M. de comiterea infracțiunii prescrise de art. 42 alin. (3), 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal, și anume

vătămarea intenționată medie a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății săvârșită de mai multe persoane, prin participație complexă în calitate de organizator, la comandă, nu a fost dovedită indubitabil prin probatoriul administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată.

Pentru motivarea acestei soluții prima instanță a relevat următoarele: „ ... că, între utilizatorii cartelelor SIM cu nr. XXXXX - ce aparține persoanei neidentificate și de pe care a fost telefonată partea vătămată pentru a fi chemată în carieră și nr. XXXXX - de care s-a folosit Carp M. în perioada anului 2016, nu există vreo pretinsă legătură, chiar dacă posesorii acestor numere, distinct unul de altul au efectuat/primit apeluri la 10.03.2016 în perioada orelor 13:41:18 - 14:24, la materialele cauzei nefiind prezentate probe care să dovedească legătura dintre ei, mai mult nu au fost identificate careva apeluri de intrare/ieșire între nr. XXXXX și nr. XXXXX.

[...] fiind examinat Extrasul de pe „Google Earth” prin care au fost fixate antenele ce au recepționat apelurile inculpatului Carp M. și i-au marcat traseul de deplasare a acestuia, instanța remarcă că nu a fost semnalată vreo bănuire în careva activități infracționale a acestuia.

[...] instanța de judecată reține că Șargarovschi V. și Saacachian R. sunt actuali sau foști ofițeri de poliție, inclusiv și de rang înalt, adică persoane cu funcție de răspundere sau persoane publice, cărora statul le-a încredințat diverse împuterniciri, inclusiv și de protecție a drepturilor și libertăților cetățenilor, și care, prin activitatea lor nu au oferit careva temeieri pentru a pune sub semnul întrebării corectitudinea acțiunilor sale (cel puțin instanței de judecată nu i-au fost aduse la cunoștință).

[...] instanța de judecată nu constată careva temeieri de a nu considera declarațiile martorilor Șargarovschi V. și Saachian R. ca fiind veridice, apreciind critic declarațiile părții vătămate Bejan I., care la fel doar presupune că vătămarea integrității corporale a fost organizată și comandată de vecinul său Carp S. și fratele acestuia Carp M.

În urma analizei circumstanțelor cauzei, instanța constată cert că de către acuzare nu a fost probată cooperarea dintre persoana neidentificată care a chemat partea vătămată în carieră și inculpați, în rechizitoriu nefiind descris la concret cine și în ce circumstanțe a organizat și comandat vătămarea integrității corporale a lui Bejan I.

Or, din declarațiile martorilor audiați în ședința judiciară, cât și din mijloacele materiale de probă anexate la materialele dosarului, rezultă doar faptul că Bejan I. a fost agresat fizic de către două persoane neidentificate la moment, fiindu-i aplicate multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, nefiind stabilit de către cine au fost aplicate loviturile asupra părții vătămate Bejan I.

Prin urmare, instanța apreciază ca inconsistente argumentele procurorului, precum că interesul personal al inculpaților în organizarea și comandarea vătămării intenționate a integrității corporale a lui Bejan I. ar rezulta din caracterul relațiilor ostile sau de invidie formate între Carp S. și Bejan I., rezultate din relațiile de serviciu, acest fapt fiind infirmat prin declarațiile inculpaților și a martorilor audiați în ședința judiciară Șargarovschi V., Saachian R., Gavrilaş O., Bulat Vl. în care nu exista divergente.

Prin urmare instanța conchide că acuzațiile aduse lui Carp S. și Carp M. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 152 alin. (2) lit. e), k) Cod penal nu și-au găsit confirmare, în susținerea învinuirii nefiind prezentate probe care ar demonstra cu certitudine și fără vreun dubiu rezonabil vinovăția acestora.”

Exact aceleași argumente au stat și la baza soluției de menținere a sentinței și respingere a apelului declarat de procuror pronunțate de instanța de apel.

Or, omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei. Statuările ce preced, referitoare la lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpaților sunt pripite. Prin urmare, la caz, nu există o coroborare între probele aduse în susținerea învinuirii și cele prezentate în favoarea achitării lui Carp M. și Carp S.

În general, Colegiul apreciază că instanța de apel într-un mod foarte succint și evaziv a stabilit că nici o probă din cele administrate pe caz nu-i incriminează pe inculpați, ci din contra îi dezvinovățește. În opinia Colegiului Penal lărgit, făcând o atare apreciere, instanța nu a supus analizei ansamblul probator administrat, nu a răspuns prin argumente temeinice la un șir de critici semnalate de procuror în cererea de apel și reiterate de acesta și în recursul ordinar, care prezintă importanță pentru justa soluționare a cauzei.

În acest sens, Colegiul consideră relevant de a reitera unele raționamente expuse de procuror, care au rămas fără răspuns: *„Faptul că Carp M. doar după ce a făcut cunoștință cu probele acușării, inclusiv care determinau locațiile acestuia în ziua când a comis infracțiunea, a făcut declarații, inclusiv a solicitat audierea unor foști colegi sau rude pentru a confirma versiunea înaintată. Drept urmare, întrebarea firească care urma să fie acordată inculpatului Carp M. - de ce a decis să relateze aceste fapte abia în instanța de judecată și nu organului de urmărire penală, procurorului sau judecătorului de instrucție, în timp ce se examina demersul de aplicare a arestului.*

Răspunsul este unul firesc, Carp M. - fost colaborator de poliție (condamnat pentru trafic de influență), cunoștea cu certitudine că fiind înaintată versiunea pe care a prezentat-o instanței aceasta, posibil de verificat prin efectuarea măsurilor speciale de investigații, inclusiv ridicarea descifrărilor convorbirilor telefonice a martorului Bulat Vl., care precum că la 10.03.2016 s-a aflat împreună Carp M. în s. Ivancea, r-nul Orhei.

Fiind audiat în instanța de judecată, Carp M. a făcut declarații contradictorii, care determină concluzia că acesta încearcă prin toate metodele să ducă în eroare instanța de judecată pentru a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Deși au dispus achitarea, instanțele nu au formulat un răspuns plauzibil referitor la depistarea, la data de 07.02.2017, în apartamentul lui Carp M., amplasat în XXXXX, a telefonului mobil de model „Samsung” cu nr. de IMEI XXXXX.

La fel, instanța de judecată a respins neîntemeiat versiunea înaintată de partea acușării că există legătură de cauzalitate între apelurile efectuate la 10.03.2016, ora 14:06:51 de către abonatul cu nr. XXXXX către partea vătămată și faptul că Carp M. s-a

aflat în aceeași zonă de unde a fost făcut primul apel, prin care victima a fost ademenită în cariera de nisip, argumentând că: la 10.03.2016 lipsesc apeluri telefonice între numerele XXXXX (cu care a fost ademenită victima la locul comiterii infracțiunii), care era inclus în telefonul cu nr. XXXXX și nr. XXXXX (de care se folosea inculpatul Carp M.), deoarece între aceste două numere nu au fost stabilite careva apeluri de intrare/ieșire este lipsită de orice logică.

Nu a fost apreciat faptul că telefonul cu nr. de IMEI XXXXX a fost depistat la Carp M., respectiv acesta este persoana care a dirijat toată acțiunea și necesitatea de a suna de la nr. XXXXX către nr. XXXXX nu a fost, deoarece ambele numere de SIM și aparatele în care erau incluse acestea au fost la aceeași persoană Carp M.

Astfel, instanțele au omis să indice că, la momentul 17:17:21, 17:17:22, 17:17:37 către celula 664 din Orhei, care se află la o distanță de circa 25 km de la locul comiterii crimei (care a fost comisă în jurul orei 17:00), telefonul lui Carp M. a fost conectat la rețea, deoarece la acel moment lui i-au parvenit la telefon concomitent 3 mesaje de tip CALL NOTES, adică înștiințări de recepționare a apelurilor pe motivul lipsei telefonului în rețea din cauză că acesta a fost deconectat. Instanțele nu au determinat că această antenă este cu mult mai departe decât s. Ivancea, și anume or. Orhei, str. Eminescu 1.

Mai mult, în or. Orhei, inculpatul Carp M. s-a aflat o perioadă de mai bine de 7-8 minute, deoarece alte 2 antene inclusiv nr. 102 de la sediul Moldtelecom Orhei, nr. 22212 str. Tamara Ciobanu 90 (or. Orhei) în perioada 17:17:37-17:25:24 au deservit nr. XXXXX (aparținând lui Carp M.) transmițând alte 8 mesaje de tip CALL NOTES.

Totodată, sub antenele din s. Ivancea, r-nul Orhei telefonul utilizat de Carp M. cu nr. XXXXX s-a aflat de la 17:26:35 până la 17:28:33, când au intrat în deservirea antenelor din s. Peresecina, r-nul Orhei, adică doar 1 min. și 58 sec.

În aceste împrejurări, versiunea inculpatului Carp M. susținută de martorul Bulat Vl. precum că s-a aflat în s. Ivancea, r-nul Orhei de la ora 15:00 până la ora 18:00 este infirmată prin probe incontestabile.

Declarațiile lui Șargarovschi V., precum că Carp M. s-a aflat în s. Ivancea corespund întrutotul informațiilor parvenite de la companiile de telefonie mobilă. Or instanța nu a ținut cont nici de propriile constatări expuse în aceeași sentință că Carp M. în perioada respectivă s-a aflat în or. Orhei și nicidecum în s. Ivancea, unde potrivit datelor a fost doar 1 min. și 58 sec.

Instanța a ignorat să reia cercetarea judecătorească și să întrebe inculpatul Carp M. de ce declarațiile lui referitor la aflarea în s. Ivancea nu corespund descifrărilor convorbirilor telefonice, care au indicat că s-a aflat o perioadă și la Orhei și din ce cauză de la ora 14:50 până la ora 17:17 telefonul său era închis.”

Drept urmare, toate acestea denotă că recurentul are dreptate afirmând că instanțele de fond vădit tendențios și pripit s-au expus asupra nevinovăției inculpaților de comiterea infracțiunii de organizare și comandare a vătămării medii a integrității corporale și a sănătății părții vătămate Bejan I.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile expuse în dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de

rejudecare și limitele acesteia, să judece cauza în strictă conformitate cu exigențele legii procesual-penale și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, având în vedere motivele casării ei, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în acord cu art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 5 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui Carp Sergiu și Carp Marin și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 13 noiembrie 2019.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion

Judecător

Ghervas Maria

Judecător

Mardari Dumitru